

عنوان مقاله:

تأثیر ایدیولوژی مترجم در برگردان موتیف باده در رباعیات خیام به زبان عربی (با تکیه بر ترجمه احمد رامی، احمد صافی و ابراهیم عریض)

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های ترجمه در زبان و ادبیات عربی، دوره 6، شماره 15 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

محمد رضا عزیزی - استادیار گروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه بیرجند

طیبه احمدپور - دانش‌آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات عربی دانشگاه بیرجند

حسن امامی - استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه بیرجند

مرادعلی واعظی - استادیار زبان و ادبیات عربی دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

باده در ادبیات فارسی، نمادی کهن و نیرومند است که طیف گسترده ای از افکار متناقض را در خود گرد آورده است. این نماد در فرهنگ ایرانی به مخاطب مجال میدهد تا بنابر ظن و شخصیت خویش، درکی مادی یا معنوی از آن داشته باشد. پژوهش حاضر میکوشد برگردان رباعیات مشترک میان سه مترجم عرب (ابراهیم عریض، احمد صافی و احمد رامی) را که در آن، سخن از باده و بادهگساری است، گزینش نموده، درک و برداشت مترجمان از آن را بررسی و مقایسه نماید. دعوت به بادهنوشی از آن لحاظ انتخاب شد که شراب در رباعیات خیام، نماد غنیمت شمردن وقت و تصویری از اندیشه و مضمون اصلی شاعر به شمار میرود. لذا اهمیت می یابد که مترجم نسبت به خوشباشی و دعوت به میخوارگی خیام، چه دید و برداشتی داشته است و این رویکرد، چگونه در زبان عربی بازتاب یافته است و چه ظرافتهایی را در ترجمه های آنان به دنبال داشته است هر مترجم با سازوکارهایی مانند تصریح، حذف، تلطیف اندیشه و... به انتقال معنای دریافتی خویش پرداخته است و شخصیت و عواطف خود را به نوعی در زبان مقصد جای داده است؛ چراکه مترجم نمیتواند حتی در ترجمه های تحتاللفظی، فارغ از شخصیت خود دست به ترجمه بزند. روش تحقیق در این مقاله، تحلیلی کیفی با رویکردی لغوی است.

کلمات کلیدی:

رباعیات خیام، شخصیت، باده، ترجمه، زبان عربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/602654>

